

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.883

Hely

Idő

"1922"

Személy

Szerző:

Cím: *Katasztrófális összeomlás előtt a Mentőegyesület*

Forrás:

Virradat

Op.
(Hely)

1922. VII
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Katasztrófális összeomlás előtt a Mentőegyesület

Éjszaka már nem tudnak elegendő mentőautót üzemben tartani — Pénz híján az államhoz, a fővároshoz és a társadalomhoz fordulnak megmentésért

— A Virradat tudósítójától. —

Közludomásu, hogy a Budapesti Önkéntes Mentőegyesület a háboru óta állandóan súlyos anyagi bajokkal küzd. Üzemének fenntartását a szilveszteri gyűjtésekből, az alkalmi adományokból, az államtól kapott 60.000. és a fővárostól élvezett évi 50.000 korona szubvencióból tartja fenn. Ez a derék egyesület, amely Budapest polgárainak élete fölött örököl s a leg-súlyosabb pillanatokban is a mentés munkájára minden percben, éjjel-nappal egyaránt készen áll, állandóan kénytelen adósságai törlesztésével foglalkozni, hitelben vásárolni és minden anyagi házként a bizonytalan idő-közökben befolyó adományokra feleltetni.

Olyan katasztrófális helyzetben azonban még sohasem voltak a mentők, mint most. Ez a katasztrófális állapot előrelátható volt, mert az illeté-

kes tényezők nem karolhatták fel őket azzal az intenzívitással, amit valótán leromlása feltétlenül szükségessé tett volna, viszont a mentőnapokon befolyt adományok a mai rettenetes viszonyok között alig haladták meg a békebeli mentőnapok adományainak összegét. Ezzel szemben a mentők évi kiadása most minden beruházás nélkül nyolcmillió korona. Az autómobilok üzemben tartásához havonta hétényolc hordó benzín szükséges, ami százhuszezer korona, a karbantartási költségekről nem is beszélünk, a lótar-tás egy hónapra száznyolcvanezer korona, a személyzeti költség százhar-minceötezer korona, az elhasznált kötszerek és gyógyszernek ára ötvenezer, a gáz, villany, autójavítás ugyancsak ötvenezer korona havonként. Ezzel szemben a legutóbbi hónapban összesen százhuszonhétézer korona adó-

mány érkezett be hozzájuk.

A betegszállítás sem jövedelmez, mert mindössze 400, egészen hosszú utakra pedig 1600 koronát fizetnek a szállításért, ami tulajdonképpen önköltségi ár.

Ilyen minimális bevételek mellett természetesen nem telik kellő összeg a személyzet fizetésére, ug. hogy a sofőröknek mindössze havi 2800, a kocsisoknak 2200, az ápolóknak pedig 1900 korona havi fizetés adnak. A személyzet már több ízben elégedetlenkedett is a túlságosan kis fizetések miatt és most memorandumot adtak át az igazgatóságoknak, amelyben sürgős fizetésemelést követelnek. A mentőegyesület azonban fájdalommal kénytelen kijelenteni, hogy mai helyzetében a kérelmet nem teljesítheti. Ma már ott tart az egyesület, hogy minden pénze elfogyott, nagy összegű adóssága van s a hitelforrásai is kikapadóban vannak. A gazdasági intézőnek napról-napra kínos fejtörést okoz a személyzet fizetésének folyósítása, az elrongálódott autópáncuk pótlása (egy garnitúra 140.000 koronába kerül!), amelyekből egy alig tart tovább 2—3 hétnél.

A mentők most kénytelenek a lehető legnagyobb fokú takarékoságot keresztülvinni, és miután nem telik pénzük arra, hogy éjszaka is annyi szőrt is tarthassanak, mint nappal, redukálták az éjszakai idején üzemben tartott autók számát, ug. hogy ma az a helyzet, hogy éjszakai

előforduló esetleges tömeges szerencsétlenség esetén nincs kellő járművük a mentési munkákhoz. Hogy ez milyen veszélyt jelent, azt felesleges bővebben magyarázni. Azok az autók, amelyek üzemben vannak, megromgólóttak, a mentőkocsik tetefén becsik az eső, hétről-hétre kell őket asztalos-sal javíttatni és állandó a félelem amiatt, hogy gyorsabb hajlásnál az egész kocsi összedől. A hordágyak ugyancsak rossz állapotban vannak, a személyzet ruhája olyan szakadozott, — kilenc óra egy és ugyanazon ruhát viseli mindenki, — hogy nappal nem mernek benne az utcán járni. Alsó ruházatot már nem is kapnak az Egyesülettől, pedig az is járna nekik.

A helyzet ma az, hogy a Budapesti Önkéntes Mentőegyesület anyagi katasztrófája percről-percre közeledik. A mentőknek átlag naponként negyven kivonulásuk van és ezek mindegyike legalább 450 koronába kerül. Ha nem kapnak sürgős segítséget, belátható időn belül megáll az egész üzemük. Hogy pedig az mit jelent Budapestre nézve, azt idevaló ember előtt nem kell bővebben fejtegetnünk. Az államnak, fővárosnak, az összes illetékes tényezőknek és a nagyközönségnek a figyelmébe kerül, hogy az összes mentők mentésére, már csak a saját jól felfogott értekezésükben is, hiszen „mindnyájunknak lehet baleset!”